

Pravičnost Hamletovega boja

Hamlet je ena največjih Shakespearovih dram. V njej Hamlet zaradi svojega omahovanja tragično propade, zaradi njega pa propadejo oz. umrejo tudi njegovi sovražniki in ljubljene osebe.

Odkar Hamlet od svojega očeta, ki se kot duh prikazuje na obzidju danskega dvorca, izve, da je njegov stric umoril njegovega očeta, se mu vse življenje zdi lažno in brez pravega smisla. Ko mu je očetov duh to povedal, mu je naložil pretežno breme, ki ga ne more in noče nositi. Vendar mu vest pravi, da mora maščevati smrt svojega očeta, ki ga je imel tako zelo rad. Duh pokojnega očeta ga vedno znova spodbuja, naj se vendarle zgane in stori kaj. Hamlet se sprva odloči za maščevanje, a se kasneje premisli, saj ni popolnoma prepričan v pravilnost tega dejanja. Najprej se hoče o tem prepričati, a tudi ko dobi dokaz, še vedno okleva in premleva, kaj bi se zgodilo, če bi Klavdija res ubil. Odloči se prepozno. Cilj njegovih dejanj je, da se prepriča o pravilnosti svoje sodbe in maščuje morilca. Vedno poskuša delati po svoji vesti in morali. Hamletov značaj ni pogumen in odločen, ko je to potrebno. Je pa plemenit, nežen, priazen, prijeten, pa tudi občutljiv. Rad bi se zavaroval pred krutim svetom hinavstva in brezbožnosti, a mu to ne uspeva. V dejanjih ni odločen, njegove misli niso čiste, ampak zelo zmedene. Vedno pa se postavi za dobre ljudi, jih podpre in od njih pričakuje podporo.

Njegov največji nasprotnik je Klavdij, ki pa ni le navaden morilec in tat. Je človek dejanj, brezobziren in hladen, vendar pa vzbuja strahospoštovanje in lahko pokaže tudi čustva, za katera sploh ne ve, da jih premore. Lahko sočustvuje, je tudi sočuten s tistimi, ki so v težavah. Teh čustev skoraj nikoli ne pokaže, vendar pa Hamlet čuti, da so, zato ga noče ubiti. Hamletu postane nasprotnik celo njegova mati, ki za njegovim očetom ni dolgo žalovala in si je takoj vzela za moža prav morilca njegovega očeta. Posredno pravi Hamlet zanjo: »Slabost, tvoje ime je ženska«, in jo s tem obtožuje nespoštovanja do zakona, do zanj zelo trdnega zakramenta, ki bi se ga moralo zelo spoštovati. Hamlet obtožuje tudi Kraljevega slugo Polonija, za katerega meni, da je človek plitvega duha in brez dostojanstva. S tem ko se zmoti in ga pomotoma zabode in ubije, pa se proti njemu obrne tudi Polonijev sin Laert, ki pa je zelo maščevalen in dejaven in s tem pravo nasprotje Hamletu. Hamletu pa je najbolj vdan Horacij, ki je z njim vse do konca in si hoče celo vzeti življenje ob pogledu na umirajočega prijatelja.

Hamletov notranji boj se mi zdi zelo upravičen. Ves čas je globoko zatopljen v svoje misli. Na žalost mora zaradi svojega pasivnega ravnanja na koncu umreti veliko ljudi. Želela bi si, da bi Hamlet v tej drami preživel in vladal Danski s pogumno roko in odločnim srcem. Prepričana sem, da bi bil odličen kralj.